29 Οκτωβρίου 2025

Η οικογένεια Γιούπη της Λακεδαίμονος: Από την Επανάσταση του 1821 έως τον Ελληνοϊταλικό Πόλεμο του 1940

/ Αφιερώματα / Γενικά Θέματα / Ειδήσεις και Ανακοινώσεις / Ιστορία, Αρχαιολογία, Παλαιογραφία, Στρατιωτικά & Εθνικά θέματα

Οι ρίζες της οικογένειας Γιούπη εντοπίζονται γύρω στα προεπαναστατικά χρόνια στα Μπαρδουνοχώρια της Λακεδαίμονος και πιο συγκεκριμένα στο χωριό Κοτσαντίνα (σημ. Σπαρτιά).

Γενάρχης της οικογένειας θεωρείται ο Οθωμανός ιατροχειρουργός Γιούπης Ντριζάκος, ο οποίος σε νεαρή ηλικία μυήθηκε στην ιατρική τέχνη από τον πατέρα του Ασουμάν Ντριζάκο και κατόπιν, ύστερα από το θάνατό του, μαθήτευσε στο πλευρό των ιατρών και οπλαρχηγών, αδελφών Γιατράκων.

Κατά τη διάρκεια του Αγώνα, ο Οθωμανός Γιούπης Ντριζάκος προσέφερε τις ιατρικές υπηρεσίες του στους επαναστατημένους Ελληνες, υπηρετώντας στο Σώμα του Παναγιώτη Γιατράκου. Υστερα από την ίδρυση του κράτους και καθώς οι οθωμανικές περιουσίες (δημόσιες, ιδιωτικές ή βακουφικές) περιήλθαν με τις διεθνείς συνθήκες στο ελληνικό κράτος, ο Γιούπης Ντριζάκος βρέθηκε άκληρος, συνεχίζοντας ωστόσο να ασκεί την Ιατρική. Και ήταν τέτοια η καλή του φήμη που αποτυπώθηκε στη λαϊκή συνείδηση, φτάνοντας ως τις επόμενες γενιές μέσω

προφορικών παραδόσεων.

Η συμβολή του στον εθνικοαπελευθερωτικό αγώνα αναγνωρίστηκε μερικές δεκαετίες αργότερα, όταν το 1856 το ελληνικό κράτος παραχώρησε σε εκείνον και τη σύζυγό του, Φατμέ Μπαλάκα, κτήματα αξίας 12.000 δρχ.

Μετά την Επανάσταση φαίνεται πως η οικογένεια του Γιούπη Ντριζάκου εγκαταστάθηκε στον Μυστρά. Περί τα μέσα του 19ου αιώνα τα επτά τέκνα που είχε αποκτήσει έως τότε βαπτίστηκαν Χριστιανοί, λαμβάνοντας το όνομα του πατρός τους ως επίθετο. Ο Γιούπης Ντριζάκος απεβίωσε το 1862. Δύο χρόνια πριν

το τέλος της ζωής του ασπάστηκε κι εκείνος τον χριστιανισμό μαζί με τη σύζυγό του, λαμβάνοντας τα ονόματα Γεώργιος και Ελένη, αντίστοιχα.

Συνολικά το ζευγάρι απέκτησε οκτώ παιδιά, εκ των οποίων οι Λεωνίδας, Κωνσταντίνος και Σαράντος Γιούπης συνέχισαν την οικογενειακή παράδοση, αλλά και την καλή φήμη ως γιατροί, ασκώντας το λειτούργημά τους στην κλινική τους που έδρευε στον οικογενειακό τους πύργο στον Μυστρά.

Στα χρόνια που ακολούθησαν μέλη της οικογένειας φαίνεται πως μετακινήθηκαν σε διάφορα χωριά της Λακεδαίμονος. Ιχνη τους εντοπίζονται επίσης στα Ανώγεια Λακωνίας και την Αναβρυτή, καθώς επίσης και σε κύματα μεταναστευτικών εκροών προς την αμερικανική ήπειρο στις αρχές και τα μέσα του 20ού αιώνα.

Στο διάβα των ετών από την οικογένεια Γιούπη αναδείχθηκαν αρκετές σημαντικές προσωπικότητες, με σημαντικότερη, ίσως, τον εγγονό του Γιούπη Ντριζάκου, Ιωάννη Λ. Γιούπη (1878-1944), ο οποίος υπήρξε νομικός και διπλωμάτης, εκπροσωπώντας την Ελλάδα σε διεθνείς δίκες.

Αξίζει να σημειωθεί πως στον Ελληνοϊταλικό Πόλεμο έλαβαν μέρος οι Χρήστος, Λεωνίδας και Πολυζώης Γιούπης, δισέγγονοι του Γιούπη Ντριζάκου, εγγονοί του υιού του, Χρήστου. Ο μικρότερος από τα τρία αδέρφια, Πολυζώης Γιούπης,

σκοτώθηκε το 1941 στην Αλβανία, κατά τη διάρκεια του πολέμου. Η πατρίδα επίδωσε τον Νοέμβριο του 1948 «Δίπλωμα Ευγνωμοσύνης» στην οικογένεια Γιούπη για τον θάνατο του Πολυζώη. Σήμερα, στο αρχείο της Σταυρούλας Γιούπη σώζεται μία φωτογραφία του πατέρα της Χρήστου Γιούπη, 27χρονου στρατιώτη στο μέτωπο κατά τη διάρκεια του Ελληνοϊταλικού Πολέμου, καθώς και το Δίπλωμα Ευγνωμοσύνης του θείου της, Πολυζώη Γιούπη.

Για την ιστορία της οικογένειας Γιούπη από την Επανάσταση του 1821 έως τον Ελληνοϊταλικό Πόλεμο του 1940 έχει πραγματοποιηθεί επισταμένη έρευνα, η οποία αναμένεται να εκδοθεί και να κυκλοφορήσει σε βιβλίο εντός του επόμενου έτους.

ekirikas.com